

У будь-якому разі, Вихід Британії з ЄС — наразі найгучніша перемога євроскептичних рухів на континенті. Євроскептичні рухи та вихід країн-членів зі складу ЄС у свою чергу передують послабленню ЄС та являються ударом по самій ідеї європейської інтеграції, яка скеровує багато процесів в Україні за останні кілька років.

Список використаної літератури:

1. Британія виходить з ЄС: головні наслідки. – Режим доступу: <http://hromadske.ua/posts/brytaniia-vykhodyt-z-yes-holovni-naslidky>
2. A European Union without the United Kingdom: The Geopolitics of a British Exit from the EU. – Режим доступу: <https://medium.com/@lseideas/a-european-union-without-the-united-kingdom-the-geopolitics-of-a-british-exit-from-the-eu-6cd3c1a87e7c#.asaql14yu>
3. Brexit: All you need to know about the UK leaving the EU. – Режим доступу: <http://www.bbc.com/news/uk-politics-32810887>
4. Britain's 40 year relationship with the EU. – Режим доступу: <http://www.telegraph.co.uk/news/2016/06/16/britains-40-year-relationship-with-the-eu/>
5. What is Brexit and what is going to happen now that Britain has voted to LEAVE the EU? – Режим доступу: <http://www.express.co.uk/news/politics/645667/Brexit-EU-European-Union-Referendum-David-Cameron-Economic-Impact-UK-EU-exit-leave>
6. Why Is Britain Running Away from Europe? – Режим доступу: <http://www.spiegel.de/international/europe/will-straw-essay-on-the-role-of-britain-in-the-european-union-a-956230.html>

Овсійчук С., Фрасинюк С.

ПОЗИТИВИ ТА НЕДОЛІКИ ВСТУПУ УКРАЇНИ ДО ЄВРОСОЮЗУ

У статті аналізуються перші кроки вступу України до Європейського Союзу, його позитивні й негативні наслідки для України. Зосереджено увагу на коло проблем, які необхідно буде вирішувати вступаючи до ЄС, зокрема: подолання бідності, побудова демократичної правової держави та ін. Крім цього, в статті виокремлені ряд позитивів та недоліків, які отримає Україна внаслідок вступу до ЄС.

Ключові слова: Європейський Союз, Україна, позитиви, недоліки, євроінтеграція.

Інтеграційні процеси, які стрімко протікають у реальному світі на різних рівнях його ієрархії і охоплюють всі сфери життя сучасного суспільства, являють собою складне і багатогранне явище, що характеризується різноманітністю причин і наслідків його здійснення. Українська зовнішня політика має чітку спрямованість: одним із найважливіших її пріоритетів визначено інтеграцію в європейські структури, зокрема Європейський Союз. Економічна привабливість Євросоюзу для України полягає насамперед у можливості долучитися до високої культури ефективного ринкового господарювання і підняти до такого ж рівня власну економіку.

Актуальність теми визначається тією роллю, яку відіграє Європейський Союз (ЄС) в сучасному світі, а також практичним значенням для державної політики України внаслідок інтеграції до цієї організації.

Метою дослідження є виявлення переваг та недоліків співпраці нашої країни з Європейським Союзом.

Даною тематикою займалися досить багато вчених, як вітчизняних так і закордонних. Так, наприклад, питанням співпраці України та ЄС займалися А.О. Білоус, В.Б. Гринева, А.С. Гугель, В.О. Копійка, Т.М. Шинкаренко, О.О. Ляшенко. Питання інтеграції України до Єдиного Економічного Простору та її наслідки для України висвітлюють в своїх працях вчені І.П. Драч, П. М. Рудяков та О.О. Ковальова.

Відносини між Україною та Європейським Союзом були започатковані в грудні 1991 року, коли Міністр закордонних справ Нідерландів, як головною в ЄС держави, у своєму листі від імені Євросоюзу офіційно визнав незалежність України.

Політика України щодо розбудови відносин з Європейським Союзом впроваджується на основі Закону України від 1 липня 2010 року «Про засади внутрішньої і зовнішньої політики». Відповідно до статті 11 Закону однією з основоположних засад зовнішньої політики України є «забезпечення інтеграції України в європейський політичний, економічний, правовий простір з метою набуття членства в ЄС».

16 березня 2015 р. Рада асоціації між Україною та ЄС схвалила оновлений Порядок денний асоціації. Будучи узгодженим між урядом України та ЄС і його державами-членами, цей документ є основним політичним інструментом реалізації та моніторингу Угоди про асоціацію.

Станом на 22 квітня 2015 р. уряд ухвалив 33 розпорядження про схвалення 129 планів імплементації 179 актів законодавства ЄС. Зокрема, Кабмін затвердив вісім планів імплементації 13 актів законодавства ЄС у сфері охорони здоров'я, 43 плани імплементації 45 законів ЄС у сфері інфраструктури, два плани імплементації двох законів ЄС у сфері юстиції, три плани імплементації трьох законів в агросфері, 10 планів імплементації 38 актів у сфері економічного розвитку та шість планів імплементації дев'яти актів у сфері фінансів, а також 14 планів імплементації 14 законів ЄС у соціальній сфері, 20 планів імплементації 20 актів у сфері екології та природних ресурсів та один план імплементації одного акта законодавства ЄС у сфері освіти. Усього до 2017 р. передбачається затвердити плани імплементації 180 актів законодавства.

Серед пріоритетів ПДА Кабмін вказав конституційну реформу, реформу системи запобігання та боротьби з корупцією, виборче законодавство, реформу системи правосуддя, реформу у сфері державного управління, дерегуляцію, реформу державних закупівель, податкову реформу та зовнішній аудит.

У реалізації конституційної реформи досягнуто «певний прогрес» – створена Конституційна Комісія й три робочі групи: з децентралізації, судової реформи, прав людини. «Певного прогресу» також досягнуто в реформі судової системи

(прийнято Закон України «Про справедливий суд») та в податковій реформі (внесені зміни в законодавство щодо відшкодування ПДВ). Лише «певного прогресу» досягнуто і в реформуванні енергетичної галузі України (прийнято Закон України «Про ринок газу», а також план подальших реформ «Нафтогазу»).

У боротьбі з корупцією (створено Антикорупційне бюро, Нацагентство з питань запобігання корупції, внесено зміни до антикорупційних законів), у реформі держзакупівель і дерегуляції (закріпленій мораторій на перевірки, зменшено кількість податків з 22 до дев'яти, спрощені на законодавчому рівні процедури отримання ліцензій та інших дозвільних документів) уряд оцінив роботу української влади як «значний прогрес».

У виборчій реформі України поки досягнуто лише «обмеженого прогресу». У Звіті також описані деякі просування у сферах юстиції, торгівлі, охорони здоров'я, охорони навколишнього середовища та ін. Перераховані технічні стандарти, які Україна вже привела й приводить у відповідність із законодавством ЄС. Так, уже гармонізовано з нормами Євросоюзу 30 % національних стандартів (8 тис. 849 документів технічного регулювання з 29,6 тис. таких документів).

Коментуючи досягнення України через рік після підписання політичної частини Угоди про асоціацію з ЄС, колишній єврокомісар з питань розширення і політики сусідства ЄС Ш. Фюле зазначив, що найкращим стимулом для реформ в Україні є перспектива членства у ЄС.

На даний момент Україна робить лише перші кроки щодо вступу в ЄС, однак вже можна передбачити наступні позитивні та негативні наслідки в різних сферах суспільно-політичного життя країни, які чекатимуть на неї після входження в ЄС.

Серед позитивних наслідків інтеграції України до Євросоюзу можна виділити наступні:

Економічна сфера:

- макроекономічна стабільність: завершення бюджетної реформи, забезпечення незалежності Національного банку України, створення системи ефективного нагляду за фінансовим сектором дозволять Україні наблизитись до виконання зазначеної умови, використовуючи досвід, фінансову та технічну допомогу ЄС;

- збільшення продуктивності економіки: вільний рух товарів, послуг і капіталів між Україною та ЄС. Участь України у спільному європейському ринку буде наслідком підвищення конкурентоспроможності української продукції та збільшення продуктивності виробництва. Джерелом збільшення продуктивності має стати вільний доступ до капіталу і новітніх технологій;

- збільшення обсягів торгівлі між Україною та ЄС: збільшення населення ЄС до 500 млн споживачів призведе до створення найбільшого споживчого ринку в Європі;

Політична сфера:

- європейська інтеграція детермінує модернізацію правового поля української держави, демократизацію її політичної та інституціональної систем;
- участь в Європейській колективній безпеці та гарантування, за її допомогою, територіальної недоторканості України;
- сприйняття України як важливого суб'єкта політичних відносин;
- Стабільність політичної системи та адаптація національного законодавства із законодавством ЄС, реформування недієздатного національного судочинства.

Соціальна сфера:

- наближення соціальних умов України до високих європейських стандартів;
- підвищення рівня життя й добробуту населення;
- формування середнього класу, реформування освіти, охорони здоров'я, соціального захисту.
- більше можливостей для громадян України щодо захисту своїх прав, відкриття кордонів для вільного пересування населення та розширення можливостей для освіти.

Водночас, у процесі зближення України з ЄС неминуче діятимуть і негативні фактори євроінтеграції. Серед них:

Економічна сфера:

- неспроможність нести фінансовий тягар внесків до ЄС;
- зростання конкуренції з боку фірм країн-членів ЄС у процесі лібералізації і збільшення відкритості національної економіки, що призведе до ліквідації неконкурентоспроможних підприємств із негативними соціальними наслідками;
- можуть постраждати окремі галузі української економіки, передусім сільське господарство, харчова та легка промисловість тощо;
- обмеження доступу українських товарів на європейські ринки під приводом їх невідповідності європейським стандартам і сертифікатам;
- можливе переміщення в Україну шкідливих виробництв.
- вигоди від безмитного експорту в ЄС українських промислових товарів не компенсують втрат від обмежень експорту сільськогосподарської продукції;
- вилучення з режиму вільної торгівлі майже 400 товарних позицій, в основному сільськогосподарських та продовольчих товарів, лібералізація експорту яких на ринки ЄС була б для України найбільш вигідною;
- обнулення (до 95%) експортних мит на українські товари та жорстке квотування решти видів товарів, які є ключовими позиціями українського експорту;
- подорожчає побутова техніка «середньої» та «нижчої» цінової категорії.

Політична сфера:

- небезпека втягнення України в конфлікт цивілізацій між Заходом і Сходом;
- часткова втрата суверенітету;
- погіршення відносин з країнами СНД.

Соціальна сфера:

- на 17% (по сукупності) зростуть житлово-комунальні тарифи та транспортні тарифи;
- поглиблення демографічного спаду;
- проблема незаконної міграції та відтоку кадрів;
- використання українців як дешевої робочої сили;

Отже, входження України до Європейського Союзу – це досить складний та тривалий процес, що має свої позитивні і негативні сторони. У зв'язку з цим, Україні під час вступу до ЄС, слід акцентувати увагу на використанні саме позитивних моментів євроінтеграції з одночасним виробленням стратегії та лінії поведінки по запобіганню перекидання на територію України зазначених загроз та аби мінімалізувати можливі негативні наслідки.

Бажання України вступити до Європейського Союзу показує, що входження до ЄС є логічним прагненням України до цивілізованої правової держави та розбудови демократичного суспільства. Інтеграція до Європейського Союзу є шансом для України остаточно перетворитися на стабільну державу, яка володіє безліччю перспектив.

Список використаної літератури:

1. Богданович Л.О. Переваги та недоліки вступу України до Євросоюзу / Л.О. Богданович // Сучасні проблеми розвитку підприємств харчової промисловості. Матеріали ІІ Всеукраїнської науково-практичної конференції молодих вчених і студентів. – К.: НУХТ, 2014. – С. 84-86.
2. Онищенко В.П. Україна в координатах Європейського Союзу /В.П. Онищенко // Зовнішня торгівля: право та економіка. – 2008. – №3. – С. 5-14.
3. Осадча Н.В. Характеристика процесу інтеграції України до Європейського Союзу (ЄС) / Н.В. Осадча // Економічний Вісник Донбасу. – 2011. – №3. – С. 71-81.
4. Сіденко В. Розширення Європейського союзу на схід: наслідки для України / Сіденко В. // Національна безпека та оборона. – 2009. – №9. – С. 25-29.
5. Чабаненко С.В. Україна на шляху інтеграції в ЄС: перспективи та перешкоди / С.В. Чабаненко // Український науковий журнал. – 2009. – № 2. – С. 75-78.

Пелех Ю., Любчак Є.

ДОСВІД ПРОВЕДЕННЯ ДЕБАТІВ У СПОЛУЧЕНИХ ШТАТАХ АМЕРИКИ

У статті розглядається історія проведення дебатів у Сполучених Штатах Америки починаючи з 1960 року, а також детально аналізується проведення сучасних дебатів між кандидатами на пост президента США Дональдом Трампом і Хіллари Клінтон та їх результат.

Ключові слова: дебати, США, передвиборча кампанія, кандидат, дискусія, республіканці, демократи.